

A lap szellemi részére vonatkozó
minden közlemény
Margitai József szerkesztő
nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendő az előfizetési díjak
nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

1-13

Előfizetési árak:
Égész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fl.

Hirdetéseik elfogadhatnak:
Budapesten: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.
«Altalanos Tudósító» hirdetési osz-
tálya Budapest.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttér pótlásra 20 fl.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

Uj év.

Uj esztendőbe lépett az emberiség. A végtelen időnek geometriai elosztottsága újabb vonalhoz ért, a melyen most felvonulnak a jövő álmodásai, reménységei.

Vajjon mit hoz az új év: örömet, vagy bánatot, boldogságot, vagy gyászt? Amit megtagadott a múlt, megadja-e majd a jövő? Ki tudná mindezt megmondani?

Itt állunk a titkok kapujánál. Előttünk a végtelen köd, csupa homály és fakó szürkesség. És benne bolygó fénypontok gyanánt kerengnek az álmok, a reménységek, a vágyak.

Mindent, mindent az új esztendővel várunk. A régít, az ó-évet elfeledtük már és a visszaálmodásnak még halvány reflexugara se téved vissza az elhagyott multba. Elyűtt, elkopott már az, teljes tizenkét hónapig viseltük, hordtuk és szinte boldogan sóhajltunk fel, hogy végre megszabadulhatunk tőle.

»Ó-esztendő, lyukas kendő!« A magyar nép e szálló igéjében, az új esztendei szólásmondásában benne van az egész emberiség filozófiája. Lyukas, elrongyolódott, gyűrött kendő az elszállt év.

De itt van az új. Finom csipkekendő, az aranyos, ezüstös himzésekkel, a reménységek öröközőld leveleivel, az álmoknak ezerszín virágaival tele szöve Vadonat új még, most kerül ki a teremtés almáriumból.

És e kendővel czipfrázkodva, e kendőt lobogtatva, mint új álmaink diadalmi lobogóját, — indulunk el a végtelen idő újabb állomásától a másikhoz. Tizenkét órhely mellett visz el utunk s az élet örök motyója nem áll meg mellettük. Egy-egy utas lemarad róla, ujak felkerekednek rá, s mi alig vesszük észre. Mert ami egoizmusunk örökkévaló. Mi, külön-külön, egyenként a teremtés tengelyére állunk, éreztünk kerengnek a világrendszerek, mi, egyedül mi vagyunk a mindenség központja. A létezés egoizmusa a születés pillanatától kísér bennünket. És ha elérünk az élet egy-egy újabb állomásához, nem azt nézzük, hogy ki maradt le közülünk, csak azon töprengünk, hogy jó magunk rendben vagyunk-e?

Mily nagy jótétemény pedig ez az egoizmus. Hiszen borzasztó volna átérezni minden pillanatnak a vesztségét és megszenvedni mindenki másnak fájdalmát is.

A világegyetem alkotója a természet legnagyobb csodáját alkotta meg, a mikor az emberi lélek mechanizmusát megteremtette. A lelki élet ezer rugója, milliányi ideg-szála közt az egoizmus szigetelő lemeze az isteni irtalmasság legszebb alkotása. Ez a tabula rasa, a melyen elmosódik minden gyűtrelem, fájdalom s a mely új esztendő napján nem a multat temetteti el az emberrel, hanem a jövő hitét és álmait virágoztatja ki a szívében.

Uj állomáshoz ért hát az emberiség.

Egy pillanatnyi vesztéglés — az elmélkedések röpké pillanata — s az örök mozdony újra tovarobog a végtelenben. Milliárdnyi népek sóvár pillantása mered az élet útjának ködös távolába és százezer annyi kérdés ostomolja a titokzatos jövő ködbeomló bástyáit.

Mit hoz az új év?

A titkok kapuja nehéz lakatokkal van lezárva. Minden új pillanattal új lakat pattan fel s egy-egy titok nyer megfejtést. A holnap talán meghozza azt, amit a ma elfelejtett, a holnapután helyre pótolja a tegnapi mulasztását.

Adja az Isten, hogy minél több álmodás váljék valósággá s minél több remény teljesedjék be.

Boldog új esztendő!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Boldog újévet** kívánunk lapunk minden előfizetőjének, olvasójának, munkatársainknak, jóbarátainknak és a lap minden jóakarójának.

— **Kérem.** Lapunk f. hó 1-ével a XXII. évfolyam 1-ső negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt újítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétkülésében fenakadás történjék. Tisztelettel a **kiadóhivatal**.

TÁRCZA.

Uj évi üdvözet.

— Irt: Cselkó József. —

Előre! Hatalmas, nagy befolyású szó ez, — akár az erő, akár szenvedély vagy mindakettő sugalja azt.

Ez a szó ma — korunk jelszava. E kornak feladata: haladás a tudományban, képzettségben, művészetekben, államkormányzatban az állami és társadalmi élet minden terén.

A kor bálványa: az ész, s ennek hódol; az öntelbecstülés, önimádás az s emberistenítés: ez az a cél, a mely feé türekszik.

Mi mindnyájan, de talán első sorban mi, a kik az evangéliumhoz ragaszkodunk: — örülünk a kor törekvéseinek. Mítsem óhajunk forróbban, mint azt, hogy *sikerüljön neki összhangba hozni a hitet és a tudományt*. Örvendünk minden igazi haladásnak a tudományban, minden új fölfedezésnek az *igazság* terén, minden növekedésnek és gyarapodásnak az alapos ismeretekben és az előbbi titkok minden felderítésének; de kívánunk oly haladásokat, melyek nem döntik halomra az *örök igazság* rendelkezéseit, és nem teszik ezek helyébe a babyloni ábrándokat. Óhajunk és kívánunk oly haladást, mely nem veti el magától a *hitet*; oly haladást, a mely nem kezdődik önmítással és nem végződik veszedelemmel, pusztulással. Kívánunk oly haladást, a mely félre nem ismeri az emberi ész határait és a mely nem akarja esztelenül félretolni mindazt, a mi fölötte van. Óhajunk haladást, mely valóban jobbá, lelki-

ismeretesebbé, erkölcsileg tisztábbá, megelégedet-
tebbé s így boldogabbá akarja tenni.

A mi ezen feltételeket nem teljesíti, nevezetesen bár haladásnak: az mégis lényegében csak *viszsaesés*; és pedig visszaesés a pogányságra; visszaesés az erényből a vétékbe, a hitből a hitelenségbe, a békéből és nyugalomból a világ nyugtalanságába.

De éppen ezen álláspontot foglalja a mostani tudomány, foglalja a mi korunk.

Oly tudást akar az, a mely teljesen független a hitől, a mely nélkülözi a vallási érzelmet és nélkülözi a hitet.

Ez a kor akarja az *észvallást*. Akar bölcseszetet, de nem akar semmiféle teológiát; akar pantheizmust és naturalizmust; s éppen azért nem is izlik neki sem az evangelium hirdetése, sem pedig a kereszt s az Isten országának a tana. Holott mégis az evangelium tana *örök igazságokat* foglal magában, a mit még az ellenfelei s ellenségei is készséggel ismernek el.

Tegyük föl azt az esetet, hogy lemondanánk az evangéliumról és hogy az uralkodó szellem követeléseit, a modern irány tendenciáit elfogadjuk; tegyük fel továbbá azt is, hogy a mai működésünk oly szerencsés, a mint csak lehetséges: hát mit értünk el e által?

Igaz ugyan, hogy így a tudomány világozságát szörtük az ember életutjára s hogy ezt a költészet és képzettség virágaival behintettük: de ha őt a bün hatalmának és vágyai s szenvedélyei uralmának átengedjük: vajlon nem-e marad ily módon még mindig *azon* az uton, a mely őt a biztos veszedelembé éz pusztulásba vezet?

Megtanítottuk őt ugyan arra, hogy szeresheti

meg a művészetek élvezeteit; hogyan legyen képes tudományos módon társalogni, értekezni; megtanítottuk talán arra is, hogyan élvezze élkelő módon az életet: de igazi emberi hivatásának teljesítéséhez mégsem vezettek.

Levettük róla az ő egyszerű öltözetét, ellátuk drága szövethöl és biborból készült új ruhával: de mindez csak arra szolgálhat neki az ő sivárleltű állapotában, hogy *ékesen és pompával haladjon vesztének kinyiba*.

Nagyszerű pompával kísérhetjük porait a temetőbe és az egyszerű kereszt helyett művészi-
leg vésett emléket is emelhetünk sirja fölé: de mig az ő porai ott nyugszanak a pompásan díszített sírban, s mig mindenki beszél a finomul művelt férfiről, azalatt a leikét *azon féreg* rágja, a mely soha meg nem hal és nyugalmát emészti *azon láng*, a mely többé soha el nem oltathó.

Mi a modern civilizációban, művészetben és tudományban oly adományt nyujtunk az emberiségnek, a mely fénylik ugyan, a mig tart, de mégis oly adomány ez, a mely *elesik a lélektől*, mihelyt a *látható* határokból átlép a *láthatatlanokba*. S akkor az adomány nélkül tovább vándorol az örökkévalóságba — boldogtalanul, nyomorulttan, vakon s elhagyottan.

S elvégre is, mi az, a mi tizenkilenc évszázad előtt megmentette a világot? Talán Athén bölcsesége, vagy Rómának világhatalma?

Nem!

Megmentette az a jelszó: **»Szeresd telebarátodat; szeressétek egymást!«**

Ez az a: **»Via veritas et vita.«** Ez az igazi **előre!**

— **A jég,** a fiatalság kedveltje csakugyan megvan, Meghozta az utóbi napok kitartó hidege. A csáktornyai korcsolyázó egyesület jégpályáján is vastag kéreg képződött, úgy hogy december 29-én meg lehetett nyitni a pályát a közönségnek. Nagy volt az érdeklődés az egyesület jégpályája, illetőleg annak esti villamos világitása iránt. Sokan kétkedéssel fogadták a hírt, hogy este villamvilágitás mellett lehet korcsolyázni. S ez nem is olyan kis dolog ilyen kis városban, mint Csáktornya. No de azért meg van. Igaz, hogy az első este a lámpák nem működtek, de annál szebb volt már a második a 30-iki este. A hatalmas, egyenkint, mintegy 1500—2000 gyertya erővel világító ivlambák az egész jégpályát oly széppé, oly kedvessé varázsolták, hogy nemis a csáktornyai jégen képzelte magát a korcsolyázó. A néző közönség pedig nem telt be a kedves látvánnyal s többször hangzott a megjegyzés: »Szép! Igazán szép! Gyönyörű így este korcsolyázni!« A jég használhatóságát a Zrinyi-teri, a Fő-teri és a városháza előtti ivlambakon és a Majerscsák-féle bolt előtt kifüggesztett két zászlók jelzik.

— **Tanügyi kinevezések.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Alszegey Alajos és Fischer Endre csáktornyai polgári iskolai tanítókat a IX-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába, Kelemen János csáktornyai polgári iskolához berendelt elemi iskolai igazgatót: a X. fizetési osztályba polgári iskolai rendes tanítókká és Komlódi Terezt a csáktornyai polgári iskolához berendelt elemi iskolai tanítónt a XI-ik fizetési osztályba polgári iskolai tanítónővé kinevezte.

— **Közigazgatási gyakornokok.** Hertelendy Ferenc Zalavármegye főispánja dr. Huszár Pál csáktornyai lakos, ügyvédjelöltet tb. közigazgatási gyakornokká a csáktornyai szolgabírószághoz kinevezte.

— **Táncztanfolyam.** Mayersberg Frida kisasszony az előnyösen ismert tánczitanítónő e hóban városunkba érkezik és tanfolyamot nyit.

— **Kegyetlen gyilkosság** történt december hó 19-én Szepteknek községben. Báránka István szepetneki jómódu gazda gyilkolta meg az apósát, Hajdinák Ferenc 63 éves ugyanottani lakost. Az esetnek részletei a következők: Báránka István nőül vette Hajdinák Ferenc módosabb szepetneki gazda leányát, a mikor Hajdinák öreg lévén, Báránkára iratta egész vagyonát, magának csak némi járadékot biztosítva, vejenek házába költözött. A kiköltött járadékot a vő eleinte csak fizette, később azonban mindig nagyobb és nagyobb nehézségeket támasztott a kifizetés elé, a mi miatt többször pörben is volt az após és vő, és természetesen mindig a vőt lett a vesztes. Ez mód felett elkeserítette a vőt és mikor legutóbb, december 20-ára hasonló okból újabb tárgyalás volt kitűzve a nagykanizsai járásbírószághoz, teljesen elvesztette józan eszét és elhatározta, hogy az öregel elleszi láb alól, hogy végképp megszabaduljon a járandóság fizetésétől. Szándékát végre is hajtotta kegyetlenül. A gyilkosságot özv. Vukics Istvánné, született Hajdinák Mari vette észre, midőn december 19-én este 8 óra tájban az apjához ment látoga-

tába, hol, mikor a szobába lépett, rémülve vette észre, hogy az öreg a kemence mellett holtan fekszik. Jelentést tett azonnal a község házában, honnan azután másnap a nagykanizsai törvénytörvényszéknek is bejelentették az esetet. A nyomozás megállapította a gyilkosságot s a gyanu azonnal Báránkára irányult, mivel az öreg haragos viszonyban volt. Eleinte tagadott, de később a terhelő adatok alapján bevallotta, hogy ő követte el a gyilkosságot. Magát a gyilkosságot különben így mondta el: Héttől reggel hat órájtában a közös konyhában összeszólalkozott valamin az öreggel. A civakodásból dulakodás lett. Dulakodásban 10 perczig henteregtünk. Az öreg egyszerre csak nem mozdult többé. Bevittem a szobába a kemence mellé. Az ajtót nyitva hagytam. Én magam kimentem az erdőbe fáért. Három óra-kor tértem onnan vissza. Be sem néztem az öreghez. Azt hittem, hogy felébredt már. Tettemet nem bánom. Ipam gonosz indulatu volt ellenem. A gyilkost e vallomás alapján azonnal letartóztatták és megvasalva a nagykanizsai ügyészség börtönébe kísérték.

— **A Zoltán-féle csokamájolaj** azért örvend oly nagy elterjedésnek, mert tapereje igen nagy s a gyermekek valamint felnőttek szívesen veszik be. Páratlan szer különböző gyermekbetegségek elhárítására, mert a gyermekek erejét és ellentállóképességét növeli. Uvegeje 2 kor. a gyógyszerárakban.

— **Fehér Károly színtársulata,** mely most a barcsi közönséget szórakoztatja előadásával, január 8-ika után akarta előadásait megkezdeni Csáktornyan. Ily értelemben már Csáktornyan is járt a társulat titkara december utolsó napjaiban. Mivel azonban az itt nyert információk arról győzték meg, hogy Csáktornyan január hónapban minden hétre esik egy-egy tánczmulatság, — :őt van olyan hét, mikor kettő is, — a midőn 2—3 napig sem tarthatnának előadást, de meg a közönség ugysis eléggé igénybe lesz véve a sok tánczmulatsággal, ennél fogva a színtársulat csak február hónapban, a farsang után fog Csáktornyára jönni.

— **A magyar ipar és a belügyminiszter.** A belügyminiszter a napokban kiadott eg ik rendeletében ismét a magyar ipar pártolására hívja fel a törvényhatóságokat. Tudnillik a folyó hó 26-án kiadott leiraltban föl-hívja a törvényhatóságokat, hogy a fogalnatba velt építkezéseknél különös súlyt fektessenek a hazai ipar támogatására. Egyuttal megküldötte azt a szerződés mintát, a melyet a kereskedelemügyi miniszter a saját tárczája keretébe tartozó építkezéseknél használni szokott. Ebben ki van költe, hogy a vállalkozó kötelezi magát, hogy az építkezéseknél a magyar állam területén termelt, előállított, gyártott anyagokat és tárgyakat fog fölhasználni s csakis azokat szerzi be külföldről, a melyeket a magyar állam területén egyáltalában nem állítanak elő. Ezeknek a beszerzésére azonban előre ki kell kérni a miniszter engedélyét.

— **Járvány.** A letenyi járásban levő Erdőfa és Molnári községekben, hol tulnyomó részben szegény horvátok laknak, néhány hó óta a sarlach a legnagyobb mértékben dühög. A mult hóban Erdősfán 15 hat-nyolcz éves gyermek halt meg, s ez idő szerint is 15 beteg van. Molnáriban csak a

napokban keletkezett a betegség és már is löbb gyermek fekszik betegben. A járás és körorvos mindent elkövetnek a járvány fékezésére, de a legjobb akarat mellett is alig van eredmény a szegény népnél.

— **Eljegyzés** Kreisz Károly Bécsi kereskedő december hó 25-én eljegyezte Apter Fáni kasszonyt Csáktornyan.

— **Lopás.** Kovács Péter ujudvari lakos Tuller Boris ujudvari nőnek a zárt ládáját feltörte s onnan egy arany lánczot kilopott. A tolvajt akkor fogták el, mikor a lopott holmit Csáktornyan Weisz Márton ékszerész-nél értékesíteni akarta.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a kisszabaddai állami iskolához Macsuga János okleveles tanítót nevezte ki.

— **Kegyelem** Varga (Zsemle) István lenti-kapolnai lakosnak — kit a zalaegerszegi kir. törvénytörvényszék a mult év-b-n rablójelkesség miatt kötél általi halálra ítélte, — Ó Felsőge megkegyelmezett, s a kir. kuria kegyelmi tanácsának előterjesztésére a kötél általi halálbüntetését életfogytig tartó fegyházzá változtatta át.

— **Inas lehet bárki,** ha életének 12-ik élet betöltölte, minel fogva az inas szerződés megkötése magasabb életkortól, vagy iskolai képesítés kimutatásától függőge nem tehető. Az inasgyakorlati haladásának megvizsgálása nem az ipartestületi vizsgáló mesterek, hanem az iparhatóság megbizottak feladatát képezzik, így mondja ezt egy most kiadott elvi jelentőségű határozat.

— **„Millenium”-telep Nagyösz.** Egyik gazdasági ág sem fizet úgy, mint a szőlőmivelés. Az állami felügyelet és állami segéllyel létesített »Millenium« telep a legmegbizottabb ojtvány beszerzési forrás; ezen ojtványtelep ma a legnagyobb és legüzemképesebb az országban. Ezen mintatelep Buding Károly tulajdonos szakavatott vezetése mellett az ország legjobb szervezett szőlő telepévé fejlődött, miről tanuskodják a következő közjegyzőileg hitelesített Bizonyítvány. (B. H.) Alulírottak ezennel igazoljuk, hogy Buding Károly »Milleniumtelep« tulajdonosnak a nagyösi és nagyszentmiklósi határban elfekvő telepein 1904. évben következő szőlőszeti terményállományról van tudomásunk: Riparia Portalis (Glorie de montpellier), Vitis Solonis és Rupestris Monticola (Rupestris du Lot) 4 es kötésű póznarendszeres 13 $\frac{1}{2}$ kataszt. hold vesszőzővel anyaiskola 37,125 tőkével; 3 $\frac{1}{2}$ kataszt. hold zöldojtványiskola körülbelül 300,000 drb. ez évben párosítással készített, részint sima, részint gyökeres 2 éves dugvány zöldojtványnyal; 27 $\frac{1}{2}$ kataszt. hold ojtvány és dugványiskola körülbelül 4,000,000 drb. eliskolázott fasoltványnyal és körülbelül 1,000,000 drb. amerikai és európai gyökerezetett dugványnyal. Nagyösz, 1904. évi jul us hó 30-án. G á b o r J á n o s, V i n c z e György okl. szőlészek és telepezézők. G r ü n H e n r i k, könyvelő számtiszt. B u d i n g Antal telepezetős és oenológus. (B. h.) Az alírt napon és helyen 1904. évi 179. úgyszám alatt általam felvett hitelesítési jegyzőkönyv alapján ezennel bizonyítom, hogy Grün Henrik könyvelő számtiszt és Buding Antal telepezetős és oenológus, kiket személyesen ismerek, azután Gábor János és Vincze György telepezézők, kik személyazonosságukat a birtokukban levő igazolványnyal igazolták, mindnyájuk nagyösi lakosok, a főnnebbi bizonyítványt előttem sajátkezübe írták alá. Kelt Nagyszentmiklóson, (1904) ezerkilencszáznegyedik évi julius hó (30.) harminczadik napján. S i m o n s i c h Géza, kir. közjegyző. (P. H.) Ugyancsak a Buding Károly tulajdonát képező pakácsi és knézi 300 kat. holdas telepéről és 1027 drb. bálá- és elismerőnyilatkozatokról, valamint az egész telepeiről legközelebb hozunk hitelesített kir. közjegyzői okiratokat.

Schmidthauer-féle keserűvíz, reggelenként fél pohárral használva,

Igmándi

meglepően gyors és nagyszerű sikerral pótolja otthon bármely évszakban a **Karlsbad** és **Marienbad** ivókúrát, **gyomor** és **bélbajokban**, úgyszintén **elkővéredés, szívelhajasodás** s az azzal járó **fulladásnál, sárgaság,** máj- és lépdeganatnál **czukorbetegség, csúsz és köszvényes,** stb. — Az „Igmándi” hatáskörében egyéb keserű vagy hashajtó ásványvizek meg sem közelítik és saját érdekében cselekednek. — Kapható: **Csáktornyan Todor R. utodánál** cégtul. Kraschovetz József. — **Főzetőhelye** a forrástulajdonos: **SCHMIDTHAUER LAJOS** gyógyszerésznél Komáromban. — Nagy üveg ára 50 fill., kis üveg ára 30 fill. — Az egyedüli természetes keserűvíz, mely kis üvegben is kapható.

— **Felhívás!** Felhivatik Csáktornya nagyközség adózó közönsége, hogy a föld és házberuházásai vallomásaikat Csáktornya község-háza adóügyszékhelyénél (3. szám alatt) 1905. évi január hó végéig annál is inkább benyújtani el ne mulasszák, mert a későbbben beérkező bevallások figyelembe vételénél nem fognak. Kelt Csáktornyan, 1904. december hó 29. Az előjáróság.

— **Sértés vész.** Drávacsány községben a sértés vész megállapított, miért is onnan további intézkedés sértések kivitele tilos.

— **Elfogott pénzhamisítók.** A zalaegerszegi piaczon már évek óta sok hamis pénz forog. A rendőrségnek 1901. évben tűnt fel először a sok hamis pénz, meg is kísérelték azok eredetét kipuhatólni, de nem sikerült. A nyomok mindig vidékre vezettek s legutóbb az a gyanu is felmerült, hogy Veszprémmegyéből, Devecser vidékéről kerülnek ide a hamisítványok. Ezelőtt három évvel a városi hatóság két fővárosi detektívvel is nyomoztatta a pénzhamisítókát, gyanuba is fogták Szőke Antal vinczellért, aki a rendőrség előállított, de a nyomozás eredményre nem vezetett. A hamis pénz pedig mindegyre szaporodott. A pénteki hetivásáron egy aszszonynak huszkoronás arannyal fizettek. Az aranypénz hamis volt. Ez az asszony vezette nyomra a rendőrséget. Megtudta mutatni, kitől kapta a hamis aranyat és kisült, hogy mégis Szőke a pénzverő. Szőke az 1884. évi zavargásokban való részvétel miatt 2 évi fegyházra ítéltetett s valószínűleg a fegyházban szerezte meg a hamis pénzgyártáshoz szükséges előismereteket, amelyeket itthon értékesített. A rendőrkapitány még pénteken házkutatást tartott Szőkéknél, akik Hajmásy Imrénének a városban kívül fekvő pajtájában laktak. És megtalálták a gipszminiatúrákat, valamint a többi eszközöket, amelyek sokkal primitívebbek, mint maguk a hamisítványok. Szőke nyírfakéreggel hajlított gömbölyűre, ebbe öntötte a gipszet, amelybe egy jó pénz darabot tett bele. Ennek a lenyomatába öntötte az ólmot, vagy rézöntvényt, az anyagot lopott szódavízes üvegek ólomtejéből állította elő. Gyártott 1, 2, 5 koronás ezüst, és huszkoronás arany pénzeket, a melyeknek körirata elmosódott, vagy teljesen hiányzik, de mégis alkalmasak arra, hogy különösen a piacra járó falusi népet megtevesse, mert egyenként nagyon jól sikerültek. Szőke eleinte tagadott, de mikor megtalálták a mintákat egy harisnyaszárban, bevallott mindent. Valószínű, hogy neje is részes a hamisításban s hogy a vidéken társai is vannak. Ezeket erélyesen nyomozzák.

— **Az utánvételi utalványok czímzése.** A kereskedelemügyi miniszter elrendelte, hogy az utánvételes küldemény feladója az utánvételi utalványt nemcsak a küldemény feladási helyére, hanem bármely más belföldi helyre czímmezheti, illetve az utánvételes ajánlott levél borítékán saját lakhelyűl más helyet is nevezhet meg, mint azt, hol a levelet feladja. Meg van engedve továbbá az is, hogy az utánvételi utalványok a mondott forgalomban a küldemény feladójának címére bármely belföldi helyre ugyanolyan feltételek alatt utáncüldessenek, mint ez a közönséges postautalványok utáncüldésére nézve elő van írva. Azon korlátozást, hogy az utánvételi összegek a belföldi forgalomban csak a m. kir. postatakarékpénztárra, vagy a küldemény feladási helyén levő, nyilvános számadásra kötelezett pénztintézetre utalható át, a fenti rendelkezés nem érinti.

— **Varrógép nem foglalható le.** A kérdés az, vajon a szabónak varrógépe olyan szerzősám-e, mely a mestersége folytatásához okvetlenül szükséges és így végrehajtás alá nem vonható, vagy pedig elveheti-e az adóstól a gépet a végrehajtató hitelező. Egy nemrég felmerült esetben egyik vidéki járásbíróágunk úgy ítélte, hogy a törvény értelmében le lehet foglalni a varrógépet, az ítéletábla azonban feloldotta a foglalást. Az eset részletei a következők:

Az adós a varrógépet oly szükséges munkaszernek tartotta, mely az 1881. évi LX. t. cz. 51. §-a n) pontja szerint le nem foglalható. A hitelezők tagadták, hogy a varrógép a mentesített ingók fogalma alá vonható lenne, mert ez a § csak szükséges munkaszerneket mentesít, a varrógép pedig a szabóipar folytatásához nem éppen szükséges. A járásbíróág a hitelezők álláspontjára helyezkedett, az adóst elutasította mert a törvény értelmében szükséges munkaszernek alatt csakis oly egyszerű eszközök értendők, amelyek az iparosnak a munka folytatásában feltétlenül szükségesek, nem pedig olyanok, melyek csupán a munkaképesség fokozása végett kelljenek az iparosnak és a gyári munkával való versenyképességének előmozdítására szolgálnak. A kir. ítéletábla a varrógép lefoglalására vonatkozó végrehajtási eljárást másodfokon megsemmisítette, a varrógépet a bírói zár alól feloldotta, mert a szabóipar mai fejlettségénél fogva kizártnak tekintendő, hogy egy városban élő szabó mesterségét varrógép nélkül eredményesen, vagyis olyképp folytathassa, hogy a megélhetése biztosítva legyen; már pedig a törvénynek az a célja, hogy a végrehajtást szenvedő a végrehajtás által a megélhetés feltételeitől meg ne fosztassék. Ezeknél fogva a varrógép is szükséges és az 1881. évi LX. t. cz. 51. §. n) pontja alá tartozó munkaszernek tekintendő.

— **Fogfájást és szájbúzt azonnal megszüntet!** „Plombus” amerikai önpombázó szer. Bővebbet a lapunk mai számában közzétett hirdetésben.

CSARNOK.

Téli napfény.

Mikor Halifax urfi megunja Kamcskát, felkötí lábaira korcsolyáit és »hipp hopp!» egy regelen bekopogtat a rózsás arcu, szőke, barna babákhoz.

»Halló! én is itt vagyok!»

A rózsás arcu szőke, barna babák pedig ott hagyják csipkés párnáskáikat, oda futnak az ablakhoz, s alig hisznek szemeknek. Hiszen tegnap még locs-pocs volt s milyen szép fehéren csillogó most minden!

A kék »Sport» lobbó vigan lobbog. A máskor enyhén csókolódzó szellőse most piktornak csapott fel s a csengő szánakon átsuhanó mosolygó, kacagó arczocskákön kipróbálja ismert művészetét.

»A jégre!» Ez most a jelszó.

Van is mozagalom otthon mindenütt, a hol egy-egy szemre, jégre való kis leány van. »Tatuska nekem egy korcsolyaczipő kell.» »Édes tatuskám végy nekem egy jackson-hainest, már elég bravúrral korcsolyázom!» A Nellikének meg egy új prémes bundácska kell, hogy meg ne fázson, ha áthévíj a sok mozgástól! S tudja Isten még hányféle toletta kérdés merül fel a pattogó, doromboló kályha mellett — míg a kis leány a »jégre készen.»

A szabók, masamundékné, cipészek alig győznek eleget tenni a töméntelen megrendelésnek. . . . Terpsichore manapság kezd a divatból ki menni s helyét az ifjú Halifax foglalja el, a bálterem csalóka esti fényénél mennyivel igazibb, poétikusabb is a hópíhek csillogása a napfényén. Aztán ki merné állítani, hogy telen a szerelem csak a parquetten fakad; a bálterem zsiabongó zürzavarában? Óh nem! s kiváltkép ma nem! A bálók romantikája, poézisse elmúlt, ma már csak

a kis leányok meg a gymnaszták tánczolnak a tánczért magáért, s legfeljebb az első éves jogászgyerekek kefeléti lázas türelmetlenségével frakkját az estély előtt, hogy majdan kivihassa a mamák hálás mosolyát a »fáradhatlan tánczos» jelzővel.

Igen bizony! Amorka is megunta már a heliotrope ylang-ylang illatot s kivágyik a kéklő derült ég alá, hiszen olymp felett is örök azur mosoly!

Szerződést kötött Halifax urral, hogy az idén hosszúra szabja a korcsolya idényt, Pluvius bályját pedig lekenyerezte egy üveg ó nektarral, hogy jó ideig Senegambiában telejen felhővel. Beszerzett egy kifogostalan téli tolettet s most ott gubbaszt a zuzmarás ágak között, avagy lent a jégen pajkoskodik, a ki nem hiszi az járja meg legjobban!

Czelozgat arany hegyü nyilaváll! . . . Jaj vajjon kinek a szivecskéjét találja el legjobban? Mintha az égbolt mosolya is harmoniálni akarna, a sok sikongó, repülő alak derült arczáról — eloszlik az a fátolszerű köd; ellebeg a táj fölött s immár mindenütt csillogás, ragyogás fehér fényü hőlilágás!

S a kacajj a nevető lárna el csong, bong messze, messze . . .

Az erdő mellett kanyarodik az országot, amott a sík mező terül el fehér szőnyegével, tulsó oldalán halvány kéken enyészik el egy-egy száraz akác csoport. Az országoton szürke verebek kapkodják lábaikat s egy-egy eltévedt bóbítás pipiske lépdél gyorsan, belecsapja fejecskejét egy a hó alatt bujkáló gabnaszemért.

Az erdőben most nyugalom, siri csend honol. Néha-néha átsuhan a fehérelplü táj felett egy siró fuvalom, fájón bug át az erdő lombtalan fái között; beszélgetni akar a százasok tölgyekkel, a bokrokkal, mint máskor a szép alkonyi esteken . . . az erdő most hallgat, beszédes ajkait lezárta, csak néha-néha zörren meg egy ág szárazon kopogva . . . a mesemondó alkonyi szél félnéken mulik el.

Az alatt járó nap vörös tüze keresztül tör a fa sudarak között; beragyogja az erdőt fényével, a lombok nem rejtik el misztikusan az erdő zegzugát, ragyoghat bátran!

Az erdő egymásra buruló csupasz fatörzseiről, ágairól, foszlányokban függ a hó, a bokrok minden ágának mintha virágos bóbítája volna. A pirosó napfény beragyogja, megfesti az erdő szép halottü kőntöset.

Csillogás, szemférvésző csillogás mindenütt! Egy dörrenés zug át az erdőn, kutya ugatás hangzik.

Egy félnék kis énekes rémülten repked agról-ágra, parányi lábaival leveri itt-ott a fagyos havat s az mint ezernyi gyémánt sziporka foszlik szét a napfényén.

Ott a tisztáson az erdősz lak felé egy erőteljes őszbevegült férfi halad, kezében a lefőtt nyullal, kutája — megelőzve őt — berohant már a nyitott kapun.

Bent leleszi a fegyvert, nyulat, aztán kezeit melengeti a lobogó tüzi kályha mellett.

Az ajtóban fiatal leány jelenik meg, üde, ifjú, mintha a hó alatt szendergő tavasz mosolyogna le arczáról. Kezével fehér kötényének egyik sarkát fogja, amint belép, aztán megszólal zavartan:

»Megjöttél apuskám?»

Az öreg erdősz leül s ölébe veszi gyermekét, ez átkarolja nyakát s megcsókolja.

»Apuskám, mondanom kell neked valamit . . . te szeretsz engem . . . ugys megtudnád igaz, de szebb, ha tőlem tudod meg először . . . talán tudod is már? . . . talán észre is vetted már?»

Azután szemérmes pirulással, szüzi ártatlansággal, tuláradó boldogsággal sug valamit az öreg férfi fülébe.

Az erdősz arczán boldog mosoly fut keresztül, szeméből elégedett csillogás sugárzik elő, szép leányát hevesen magához szorítja:

»Hát te szereted, szereted?»

»Mint üdvömet, mint téged, mint tavaszi zsongásokr az erdő virágait s mindenben csak őt, őt! . . . Ott künn utolsót villan a havas táj szélén alámerülő napfénye.

Pagliaccio.

Felolós szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tiču zadržaja
novinah, naj se pošiljaju na
ime, **Margit Jožefa** urednika
Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova,
kam se predplate i obznane
pošljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na čelo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe
i fa.l računaju.

Službeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Muraközi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

Na novo ljeto.

Ufanje je osloboditelj čoveka.

Kuliko i kuliko ljudi bi još na početku svojega života propalo, ako nebi imalo vu srcu ufanje. Kad se je već vu ljudih vkanil, sve ga je ostavilo, celi svet se smeje iz njega, na vulici sa prstom kažeju na njega, pak evo on je još mogućen živeti! Je, vu njegovoj duši još živi ufanje, nada, da bude se sve preobrnilo. Zvezda je to, koja, kada smo vu kmici i nega slobodine, na hitro se nam pokaže na nebu naše duše i opet nam volju da, k životu pelja i vodi nas i oslobodjeni smo.

Ufanju je sestra volja, hotenje.

Ovo dvoje navek skup moraju hoditi. Zabadav je ufanje, ako hotenje nemamo, zgubljeni smo. Pak naproti, zabadav je hotenje i volja, ako ufanje nemamo k svrhi.

Ali već sam more biti predalko zašel. Svejedno, potrebno je bilo to, da me budete moji dragi i nadalje razmeši.

Prošlo ljeto, kojega smo pred nekojom vurom sprevodili vu preimuulost, je svikak dosta hudo bilo. Prelevanje krvi, nemir med narodi drži vu uzrujanosti naše duše. Tam dalko vu Aziji na jezere i jezere ljudi curi doli, sa krvjom je premočena zemlja i sve to zakaj? Pitajmo i premišlavajmo i nakraju do toga dojdemo, da za falačec kruha. Te falačec kruha je ne falačec jednoga cloveka, nego životno pitanje za obstanje japanskog naroda. Japanci se dakle boriju i do sada sa ufanjem moreju gledati vu budućnost. —

Svet je nemiren. Vu pohlepnosti goriju srca. Svaki se sili i riva dalje. Več zdavnja su minule ona vremena, kada su još poslušali reči zlatovustnoga: »Deca moja, ljubite se!»

Svət je nemirem. Za groznom brzinom posluje, trudi se, ali prazna mu je duša. Svaki samo za denes živi, za denes se trsi čim vekši falat osvojiti. ufanje nema već za zutra. Trepeče, da ono, kaj danas ima, već zutra nema. A jeli je moči bez ufanja posluvati. Oh im nas ufanje ravna, ufanje nas pelja k blaženstvu, pa ono delo je blaženo, koje sa ufanjem i voljom delamo.

Ufajte se dakle. Ako je prošlo ljeto bilo hudo, ufajte se, da sledeće nebude takovo. Osobito vi gospodari. Vi znate, kakovo lošno je bilo prošlo ljeto, ali najte zgubiti volju i ufanje k budućnosti. Sada si premislite, jeli je svemu bila suša kriva? Premislite jeli ste vi nē kaj zamudili? Ako ste si tak premislili, sa novim ufanjem počnite ovo novo ljeto i srđce, duša se vam naj na puni sa dobrovoljom prama deli.

Ufanje vaše položite vu Boga.

Bog je zvirališće svega, ufajte se vu njega.

Živite mirno. Držite one dve glavne zapovedi, koje vas vučiju ljubiti Boga i bližnjega i vu svakom činu se pokažite, da ste verni sini domovine. Poštujte zakona i neposlušajte vkanjlice, puntare. Poslušajte svoje vrhovne poglavare, tak cirkvene, kak svetske. Jer verujte mi, *gde je mir, tam je i blaženstvo.*

Srečno novo ljeto!

Tabor vu Aziji.

Vu Mandžuriji je još i sada on položaj, kak smo to zadnjiput pisali. Osim manjših bitkah, nega vekšega boja. Tak javljaju, da je decembra 21-ga na 22-gi iduću noć 40 japanskih konjenikov hotelo osvojiti jednu rusku postaju. Ali rusi su to za vreme zeznali i japance nazad pretirali. To iz Ruskog glavnog varaša Petervara javiju, ali nepišuju gde okoli kojega mesta se je pripetilo to, pak zato jako težko verujemo.

Decembra 22-ga je bilo na bojnom polju vedro vreme i zima je jaka bila 8 gradušov pod nullom.

Rusi javljaju, da osobito japanci trpiju vnogo od zime. Veliju rusi, da je prošloga tjedna 2000 japancov zbeležalo i vnogo njih vumrlo od zime. To rusi veliju. Mi bi volju imali ono prireče, da »on kriči, kojemu hiža gori» sledeće hasnuvati: »on kriči, kojega zebe. »Tak se nam vidi da i ruse zebe ali nje je sram povedati; rajše na japance zrivaju.

Pred Porth-Arthurom dalje traja jurišanje. Kak jedne ruske novine pišuju, rusi su nazad prevzeli od japancov 203 metre visoku baštu. Ali to nije potvrđeno, pak zato težko moremo veruvati. Naproti tomu je istinit onaj japanski glas, da su japanci vu tak zvanim »Golubovim zatonu» jako znamenito mesto osvojili. Od ovud sada moreju strelati i na ona zavetna mesta, kam bi se ruski general skriti mogel sa vojskom onda, ako bi japanci glavni grad zavzeli.

Japanci se jako spravljaju, da dobro i pripravno dočkaju baltičke mornarske ladje i da je unistiuju. Veliju da su nekoje japanske ladje već napre otišle pod vodstvom Kamimura admirala. Ta mornarija stoji iz dveh velikih japanskih parobrodov (dampšif), četiri manjših parobrodov i dvanajst torpedujaca.

I to se je glasilo, da je japanski general Nogi, koji juriša Porth-Arthura novih 60 jezer vojske prosil. Taj glas jako težko je moči za istinu držati, jer japancom je tuliko vojske pred Porth Arthurom ne treba i to iz onoga jednostavnoga zroka, kajti je vu gradu rusov malo već, dakle od njih se

japanci nemoraju bojati. Oni japanci, koji su pred gradom, vre sami zvršuju sa rusi.

Od kada tabor traja, iz Ruske zemlje vnogo soldatov skoči vun. Več prilikom početka tabora je vnogo nutripozvanih rezervistov skočilo vun, jer su ne hoteli na bojno polje iti, pak od onda prilikom svakog nutripozvanja na šerege skočiju vun iz orsaga, vu velikim broju i oni, koji bi vezda došli prvič vu assentaciju. Osobito vu Prajsku njih vnogo skoči. Ali dok su prije skrivicema skočili vun soldati, zatoga vezda čisto sigurno ideju prek čez hatar, jer na hataru podmituju ruske oblasti. Više ruskih mladičov je povedalo, da su svaki 500 rubelov (1 rubel—1 frt 60 kr) platili na stellingi nekojemu činovniku, pak su nje onda nē zeli nutri i pustili je vun skočiti. Koj vu Ruskoj 500 rubelov ima njemu se nē treba bojati kaj soldat bil. Na granici pak svakomu ruskomu soldatu daju 20—25 rubelov, i tak lahko skočiju.

Kaj je novoga!

Srečno novo ljeto želimo svim našim čitateljem, predplatnikom, prijateljima naših novin i našim suradnikom!

—Prosimo naše poštuvane predplatnike, naj nam vu novim tertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.

Izložba vu Eszéku.

Esečko varaško poglavarstvo na ove dane obdržavajućem spravišću, kak iz Esekka javiju odlučilo je, da 1909 tjeta vu to ime kak je Esek za slobodnoga kraljevskoga varaša podignjem sto lještošnom prigodom gospodarsko i obrtničko izložbu odredi.

Borba za smrt.

Vinkler Lajoš budimpeštanski malar se navoli živeti. Da zemeljskomu svojemu trpljenju kraja napravi ove dane v jutro iz Margit mosta skočil je vu Dunaj. Videći ovo nekuliko ribičov i za njim su bili plivali da ga oslobodiju. Vinkler spazi, da ga nakaniju osloboditi, sa dvojnostjom žuri se dalje plivati, da njim vujde. Ovi se takaj bili jesu popaščili zanjim s čunom plivati i na pukon dostigli ga jesu pri tabaniškem pristaništu i uspjeli se njim po vsjoj sili vumreti hotećega osloboditi. Činu njegovomu zrok je nepoznat.

Dvadeset dece smrtna nesreća.

Strahovita nesreća se bila pripetila ove

dane, kak iz Charlestona javiju, na Elk potoku ležećim kiraly zvanim mostu, kojemu dvadeset dece iz strahovitom smrtjom postali su aldovom. Most, kada ravno šest kol pelalo se je prek nanjem, iz strašnim ropotanjem se zrušil i više od dvadeset školnih dece je potegnul sobom vu vodu. Deca su na poletu bila i na šestih kolah vozila se jesu preko njega, kad su se mostni lanci bili spotrgali. Kola su iz petnaest stopah visine spokapala doli vu potok, više mrtvih telah još sada takaj ima pod ledom.

Žganicu tržeći vkanjllvec.

Altveis Mihály vu Budapešti stanujući žganicu prodavec je za 4425 korun žganice bil kupil na porgu, koju za fal peneze je takaj i stržil i kad bi bil moral platiti je nekam skočil. Lukavoga žganicutršca zbog vkanjllivosti redarstvo — sad trazi. Altveis brščas je vu Ameriku pobegel.

Četerdeset jezer korun gluhonemim.

Pfeiffer Bódog šopronski veliki trgovac kak obavestnik javi, iz tom prigodom, da je za stran svoju i za stran svojih dva bratov magjarsko plemenščinu dobil, ove dane četerdeset jezer korun je predal Töpler Kálmán polgarmeštru za gluhonemi šopronski zavod.

Matl za svoju kćer.

Ove dane poslje podne krvava nesreća se bila dovršila vu Parizu, poleg Damas spomenika. Deletrre težačkoga človeka njegova žena, strelila je Rafaut Andor devetnaest ljet staroga težaka. Strelila ga jesem — veli pred redarskim činovnikom, jerbo je spuntal šestnaest ljet staru svoju kćerku. Obecal njoj je da si nju vzeme, nego ni samo, da si nju ni vzal, nego želel je od nje, da na zločesti put stupi. Radi toga moral je vumreti. Od velikoga plača za hliknjenu žensku, redarstvo nije zadržalo.

Izniknuti turisti.

Bečki dopisnik javi, da Perger i Pokorni zvani turisti ove dane na večer na polet su bili otišli na Selmeeburg. Još do sada nise jesu navrnuli nazat, na što više ih je išlo iskat. Nego još do sada nisu njim došli na trag. Sigurno nje je nesreća dostigla.

Kazaninske Marie kipa tolvaj.

Za ono vreme kak i vu naših novinah takaj pisali jesmo, velika čudnovitost nastala je vu Ruskim orsagu zbog kradljivosti kazaninskoga čudočinečega Marijenoga kipa. Uzunjenoga javnoga mnenja fantazija japancov njihovo delo mislilo se je vu ovom tolvajstvu, ar takovo je bilo mnenje, da čudočinečega svetoga kipa kradljivostjom japanci su to bili snovali, da priprećuju Rusim, da svetoga kipa po nekakvim načinom vu bojnoga polje blizinu doneseju, i da po takvim načinom njihovom oružnju predoblenje oseguraju. Nego ova smešna pripovest je čisto na drugačko delo bila preobrnlula. Sasnalo se, da kipa, koj iz dragim kamenjem bil je nakinčeni i veliko vrednost zadržaval je vu sebi, jedan Stojana su priieli i sad su dokončale grešne pravde suda, s kojom dokončanjem, na dvanajst ljetnu sudu su ga odsudili.

Venčanje.

Hauer Sándor monyorókereküčkoga vu

Vasvármédjiji, imanja išpan decembra 20 dneva obdržaval je svoje venčanje vu Csáktornya sa Varga Gizella gospodičinom, pokojnoga Varga Lajoš nagykanizškoga fiškala cerkom.

Učiteljsko zbiranje.

Vu felsómihályfalvaisku sa državnim podopiranjem stojeću občinsku pučku skolu su Alszezi Paulu gospodičinu zebrale za na vuciteljicu.

Ubojnik ili samoubojnik.

Vachmayer Antun budakesiškoga stanovnika vu Budimu na Petneházi livádi tak zvanog Mučnik rudarnici ove dane posle podne Kesler Frigyes polar je mrtvoga bil našel. Redarsko je van otišlo, i ustanovilo da imenovani jeli je doli opal iz pećine, ali pak iz zločestem hotenjem ga doli posunil bil negdo. Iz vuneše rane su male i tako vjerojatno nutrašne njegove rane su ga mogle vmoriti. Odepeljali su ga vu pravdenoga stola zavod.

Prijeti tolvaji.

Iz prefriganoga načina zmišlenom osnovom kralja je već od nekuliko mesecov jedna dobro vredjena tolvajska banda Band Žigmond budimpeštanskoga velikoga trgovca skladište. Kak guder se bil trsil veliki trgovac tolvajskoj bandi na trag doiti nikak nije mogel i po priliki već do 15 jezer korun vrednosti najmre kave, cukora i kajakovoga drugoga dugovanja, falilo mu je iz njegovoga skladišta, kad je načinil javlenje proti nepoznatim činiteljom na redarstvo. Redarstvo zatim je na hitroma k rukam dobilo tolvajsku bandu, kojoj glava bil je Šallai Lajoš 27 ljetošni stacunarski detič, koj pred dvimi ljetimi prijte toga bil kod Banda za detiča. Ostale druge njegove pajdaše je takaj prijelo redarstvo, koji su sledeći: Gellich Jožef, Urai Béla, Lövi Jenő, koji su vsi bili kod Banda vu službi. Kradljivost navadno, vu poldanašnih vurah su zvršavali, kad su ostali službeniki k obedu bili otišli. Šallai Janoš je kućiš, Urai Bela pako skladištar bil, iz ovih pomoćjom na klali su kola. Njihov kupec je Teuer Žigmond kramar bil, komu vu njegov stacun vozili su za fal peneze pokradjeno robu. Ov jeden je samo, koj se iz med svojih pajdašov vugnul od zemeljske zaslužene kaštige, jerbo se strelil.

Jednoga kralja trinkgelti.

Za stanovito, da kraljevske tringelte delil je Károly portugalo vladavec, kroz tri ljetnov svoga zdržavanja vu Angleskom. Iz Londona pišeju, da Károly kralj, koj se sad navrnul nazat, vu svojih vernih podložnikov krug, tepe spomenke ostavil je za sobom ni samo med angleskoga dvora velikaši, nego med vindsori, čatsvorti, velbeci i londonskih kaštelov družinom takaj. Što se pako tiče vu Angliji odošaja tringeltov, jako su razmažena družina, Portugalskoga kralja njegova obilna darežljivost se jedinila iz razmaženostjom. Počemši od logarov, nad sakača, jašcov, kućišov i ostali drugih takovih prostih dvornih družinah svaki pojedini pet angleskih fontov dobil je za tringelt ako samo jednu najmenjšu službu učinil je kralju. I tako kroz dvadeset dnevoz se tamo zadržavajući 10 jezer fontov razdelil je van samo tringelta Portugali je gavalerski vladavec.

Krvoločni muž.

Prekovernemu vuživanju već neizbrojeni ljudi postali su aldovom. Imademo jednoga zakona, koj sa oštrom kaštigom kaštiguje takovoga krčmara, koj pijanomu človeku i dalje poslužava pitvinu nego ovaj zakon je tak rekuć mrtve zakon, jerbo nema takovoga koj bi ga držal. Sva ova nam sad na pamet dojdou, kad nam javiju pijanščine od najnovesih dvuh njezinih žrtvah.

— Vu šopronvármédjinski Šavanjukut zvanog občini strahovitom nečemurnostjom vmoril je svoju tovarušicu jeden Preisdorfer Jožef zvani gospodarski človek. Preisdorfer jeden večer pred tim toga, vu občinskoj krčmi je vnogo više pil, nego bi mu potrebno bilo. Njegova tovarušica nise ga mogla včekati, po njega ide i silnim načinom odepelja dimo, pijanoga človeka. Preisdorfer krvnu osvetu je prisegel zato, da ga njegova žena zmešala vu zabavljanju. Počeval je doklam žena zaspi, nju za šinjak pograbil i za gutil je. Zatim si je doli legel. Drugi dan v jutro ide k plebanušu i javi njemu, da mu je žena v noći vumrla. Odoval pako prek otide vu Bečujhely njoj raku dati napraviti. Prama domu iduć međutim na magjarskim hataru su ga prijeli bili, jerbo se sasnalo, da njegova tovarušica nije iz naturalskom smrtjom preminula. Sumnja je taki proti njemu bila i kak se kesnije posvedočilo bilo, nit nije bez temelja. Krvoločnoga muža su na lancu odegнали vu šopronskoga pravdenoga stola rešt.

Zbiranje ablegatov.

Orsačko spravišće bude 3-ga o. m. rezpušćeno i bude se novo zbiranje odredilo. Čakovečkog kotara dovezdašnji ablegat gospodin dr. Wlassics Gyula bivši minister je vun stupil iz slobodnoumne stranke, zbog toga je orsačka slobodnoumna, tojest vladina stranaka za čakovečki kotar preporučila gosp. Terbócz Istváná ministarskoga savetnika, medjimurskoga domorodca za ablegata. Gospodina Wlassics Gyulu budu takaj kandidirali, i to oni, koji nedržuju svladom. Novo zbiranje bude zadnjih dnevih januara i prvih dnevih februara obdržano.

To je istina.

Šumski mešter: Ali kak su mogli biti tak nespretani visokorodni gospodine, kaj su mi vu stegno strelil?

Diamantstein: Nü! to misliju oni, da ja zabadava platim assekuraciju za dvorske činovnike?!

Z A B A V A.

Strahe na Brodcau.

Lepa mesečna letna noć je svojim srebernim plaščum obstrla spavajućega varašeka Brodcau. Za po danu bivšoj vrućini nastanujućim hladu je gluboku spaval celi varašek. Vu drhtajućim srebernim svetlostimlohavoga meseca se tak čini, da se i čuje jednako dihanje spavajućih varašancov. Iz bližnje mlake komaj negda se čuje bregetaenje nekoje zaljubljenje žabe.

Sve gluboku spava. Ako se iz »k zeleonomu fliću» zvané krčme» nebi hitila vun na tarac kolnoga puta nekakova žuta svetlost, mogli bi misliti, da je celi varašek zamrl. Im ravno još nije tak kesno. Noćni strazar još niti nije spopeval jedenaustu vuru,

tojest ako i njegva visost nebi spaval vu sencu nekoje hiže i tak pazil na sigurnost spavajućega varašeka.

A koji se moreju jošće vezda zabavljati v krčmi toga varašeka? Pak što bi bil drugi, kak gospon komošar Ludas, pak Mi hók Domiter cele okolice najvredneši kovač. Oni su toga varašeka skoznujuće sove. Dakako samo poleg pune čašice radi skoznuju. Gđa neka korunicice, koje bi mogli v zeleni ftič odnesti, bormeš i oni se s kokošami vred spraviju spat.

Na! Ravno vezda su stupili, bolje rekuč vun buknuh iz krčme. Sigurno k domu hoćeju klukati, da si svoje vredne persone pospraviju za zutrašnji dan. Jeden komad tiho stružeju jeden kre drugoga.

— Kum! — pretrgne najedenput tihi nu kovač — kak ide ona nota, naj ju samo zapovejavu:

»Dremlje se mi, dremlje

Spati se mi neče;

Ar se moj golubek

Po vulici šeće!

Kak debelo njim je samo čez grla njiva moglo, tak su trobili vdilen po Lámpa vulici našega gospona majstra ljubeznu dremljastu notu. Gde su vtihnuli, gde su pak opet počeli ju, poleg toga, kak je jeden ali drugi s nosum načinil probu zemlji, jeli je još ona dosta trda. K tomu jošće su se i svi psi prestrašili od njivoga krasnoga popevanja, pak od straha su onda i oni započeli još krasnešu tulenje i tak se onda na dve strani uznemiravala mirnost i tihina varašeka.

Najedenput samo pretrgne gospon majster pevanje, postoji i svojega kufrastoga nosa k svomu kumu, obrne i po potajnim glasu veli:

— Dragi kum Komošar! jeli verjeju oni v hude duhe?

— Kakti ja, ne! — bil je kratki odgovor.

— Na ravno samo to njim je sreća!

— Pak zakaj bi ravno to bila moja sreća?

— Samo tak! More biti niti nisu čuli, kaj govoriuju po varašu?

— Nisam! Naj mi poveju, nek čujem!

— Ah ali su oni zaostali od sveta!

Niti neverjem, samo se tak za bedastoga napraviju, ali ako zaisto nisu čuli, naj bude bum pripovedal.

Kovač se k svomu kumu stisne i tak se oni dalje popikavaju.

— Dakle znaju kum — počne reč kovač — stari Mihin je bil ove dneve pri meni, sekiru sam mu ostril, pak doklam bi ju ja klepal i ostril, veli mi stari, da nekaj novoga zna. Povečte mi, da bum i ja nekaj znal, sam mu rekel. Zatim mi veli stari, da i on je to samo čul, ali zato istina je, stara Lucia — gospona komošara druga susedica — vidla je stvar jednu večer . . . on den na večer, kad sam svojega konja Steinitzu prodal za 35 forintov, pak onda niti jednoga pribitoga fillera nisam dimo donesel sve je pri našim Štefu odplaval. Ono večer tak oko jedenajste vure je nemilo počela bečati tecina pisana kokoš. Pak je i teca vun poglednula na dvořišće, da vidi, kaj je dospelo njezini dragi kokoši. Pak onda, kad bi pregledavala kokoši, kak bi se oglednula proti gruntu staroga Šipoša, jer ta je obrnjena ona malina na kojoj Nancine kokoši spiju, od straha je skorom zadrevenila. Na gruntu staroga Šipoša, med plastnicami sena je jednu dugu belu formu vidla. Visoka je bila, kak jeden

turen. Z vust je žrepljenga plamna puhal. Kulikokrat se samo obrnula ta forma, takak da bi s lancem što ružil. Čuda je da teca od straha nije vmrla! . . . Več je ravno v hižu stela odbežati, gđa je zapazila drugu strahu Tak se njoj vidlo, kak da bi ova menjša bila od druge, pak takak da bi od njihovoga gospon komošar grunta bila napred došla. Jednaku je proti plastnice išla; već je znala puta; rekla je teca. V starici nad strahum se podigla znatizeljnost i rekla je, vezda već počekam konca, poglednem, kaj budu te dve straha skup napravile. A glej one kad bi se zapazile bile, počele su se jedna k drugoj naklanjati, i obračati se. Pak kad bi zobračale, najedenput su si samo doli zele svoje goreče glave, pak niti bu, pak niti be, samo su se obinule i zniknule med plastnicami. Ali nato i stara Lucia aló, je nutri odbežala, pak se pod dlužnju potegnula tak, kak strela na komorinim voglu. Tak mi je to povedal stari Mihin. I drugi su to od onda vidli. Pak oni od ovoga govora nikaj nisu čuli? Se čudim im pri njihovim susedu hodiju ovi hudi duhi.

— Ja verjem, ali zato se je nebojim!

— Kaj ne, gospon komošar, nebojimo se od jedne ili dve straha? Znam, kak treba s njimi napraviti. Človek podjednim samo to veli:

Idi šatan na breg i bregunec.

Žereče rasuhe v tvoj želudec! zatim s petaćom ga v rebra jakne človek tak, da zatim tjeđen dan od toga si premišljava duh.

Dakako i komošar je podjednim potvrdjuval da, dabi se samo vezda zišli s trahom, već bi njoj pokazali, da kaj zna brodečki komošar, pak Mihók Domiter kovač varaški.

— Moja žena — veli dalje komošar — mi je nekaj takvoga govorila, i rekla i je, da za miloga Boga naj nejdem vun iz hiže, ako se već dobro zamračilo, jer je čula jer su Šipošova te dve straha nevarne porleke. No ja sem njoj veruval i ne. Jer sem pak po dvoru ni čuda posla našel, niti nisam je videl.

Put proti domu, je njih ravno kre Šipošovoga grunta peljal. Čim su se bolje približavala k strašnomu mestu, stam njim je kuraž bolje v pete sedal. Jako sigurno je, da ako jeden pred drugim se nebi sramuval, tak bi se obedva bili razbegli. Tak pak lepa stiha s kuražom jesu dalje kljukali. Gđa su već kod straha pohajajućeg mesta jako blizu došli, vinski sopot se njim je odmah zlutil iz glave i kovač je tak mislil, da makar je strah dalko od njih, ipak n bi škodilo nekvu pesmu započeti, naj vidiju straha, da se nikaj nebojiju od njih. I započeli su: »Dremlje se mi, dremlje» ali što zna, samo nikaj nije stelo idti popevanje.

Najedenput, kad bi se v Duna-vulici bili obrnuli v lepoj, srebernastoj mesečni svetlosti se vidla lesa Šipoša. Lesu je stari, makar je on dober gazda bil, ni ljubil. Morebiti od staroga, dobrog vremena, kad je vnogo gostov inel svaki dan.

Kad bi naši vitezi bili zapazili lesine stupe, još i on mali kuraž je nje zapustil, kojega morebiti nigdar nisu imeli. Komošar v strahu započel je jednu pobožno pesmu, da »Dober vam večer gospodar itd. popevati. I majster je popustil svoju dremljenu pesmu i s punom glom je dalje popeval: »To mladu ljetu pohvalimo itd. Tak pobožno popevajuč, svoje glave na levu — desnu obračajuč se približavaju k strašni mestu. Več — već si skorom zdehneju, jer jdnue

dva- tri koraki preideju, kad najedenput zakrikne komošar: »Svaka dobra duša hvali svoga Gospona Boga.» I kovač je najedenput kak hladnetina postal i kak najpobožneši kršćenik počel se križati. Ali kak se nebi zlecnuh, kad su jednu jako človečju formu vidli vu sencu Šipošove pečnice. Te dva sigurni vitezi varašeka su se na črevu hitili, zatim pak niti tuliko nisu rekli: mmlek.

Prve minute njihovoga straha su v pobožni molitvi preše. Majster jer morebiti već petnajst ljet nebil v cirkvi, vezda je ipak probal moliti veru božju Zsigurno ju je zmotal, otca sinom, ali zato je ipak molil. Gđa za dober čas su malo k sebi došli, veli stiha kovač:

— Dragi kum komošar, jeli su živi, ali su vmrli?

Komošar po nisigurnim glasu si je tak mislil, da on sigurno mora živ biti, jer ovak ležec jako pozna po svojih rebrah, od svoje žene dobeču tovarušičku opomenu, da se nepristuje človeku navek v krčmi stanovati, sprém ako se mu već i lasi počejju seriti.

Komaj da su od prvoga svoga preplšenja malo k sebi došli — dakako samo kak tak, — već njih druga čuda dostigla. Od komošarovoga dvora, čez jeden rešek, samo najedenput se prek potegne jedna bela slika. Ova je menjša bila od druge, pak kak već je to moči vpamet zeti, ova je jako formasta bila. Zpod njezine bele plavte se negda — negda dala kazati čerlena suknja. Majster ju strahininu sneškicu gledal, pak si je mislil, i meni bi dobro bilo, ako bi imel kuraža, jednu takvu strahu obinjavati.

Dve straha pako, kak bi se zišle, bez svake teketerie pod pazduhe svoje počiju svoje glave i znikneju med plastnicami.

Kad su već čisto k sebi došli naši vitezi, odlučili su, da svaki njik samo jednu živleuje i jednu smrt ima, ali denes budu strahu prijeli, k tomu ni jednu, nego dve.

Vu tem su se naravnali, ali obedve straha treba prijeli i vutim, da od komošarovoga grunta bude trebalo preplaziti plata i vu Šipošovim vrtu je vloviti, ali vu tem koj bi išel napre, nisu se mogli naravnati. Komošar je tak rekel, da on odzadi govorič copriju, tak dugo naj je majster s petaćom glodje. A majster pak je obrnjeno. On je tak rekel, da njegva coprija je boljša, pak gospon komošara se i ljudi, bojiju, bojiju, budu se i duhi bojali od njih. Neg je samo komošar bje, on svojem izreki vre naravna odzadi stvar, što zna, kak dugo bi se bili ovi dva pogajali, pak što zna jeli nebi bil konec pogodbi beg, koj je sramočen, ali negda negda i hasnoviti, ako straha nebi bile ove dva, na črevi ležeče viteze zapazile. Menjša straha je odmah pobegla, ali vekšna pak je jednaku prama komošara i kovaču išla. Vezda su pak zaistinu morali prijeli strahu.

I počli su. Kak njim je samo čez grlo išlo, tak su kričali k dobrim ljudim i susedom, da nje naj nezapustiju, jer ovidi su hudi duhi. Ali straha, kak se vidlo, nise je jako bojala niti od krike, niti od naših vitezov, nego svoju svetljuču glavu je iz zemlje zgrabila gori, ter ju je v komošarov truh cilajuč, med nje hitila. Nato onda su i oni v petaću zgrabili svoje batine i trsili su se prama strahi. Ali su samo tak delali, kak da bi se trsili, vu istini su se od nje vkraj vlekli. I s batinama su tak mahali, da nehotomice se ju nedotekneju.

Na veliku larmu došli su susedi, stari Šipoš, njegva družina i obkolili su strahu. Dakako kad bi bili vitezi naši već ljudi bili okolo sebe poznali, odmah njim je i njihov kuradž nazaj došel. Oni su najbolje kričali, da najte se bojati, samu nju primite. Napre ljudi!

Po dugim nacukavanju su nazadnje doli hitili strahu, i belu plavtu znoje doli potegnuli. Evo, od velikoga prečudenja samo da njim brada nije doli opala, jer ta straha drugi ništi nije bil, nego jedan se dobro ladajuči mladi gazda, Zlatarek Miko. Grunt se mu je skup tiskal s staroga Šipoša gruntom. Takov 30—35 ljet star je mogel biti. Dobro zrašćeni, lepoga muškoga obraza i telu je imel. Svaki ga je za težnoga, tihoga i marljivoga človeka poznal.

— Pak evo ne! — veli mali Matek, — to zide vun da se straha igra.

Razumjeva se, da je celi varašek se skup zbežal. I došla je gospa komošarica. Samo tak po tenkim spravljelo, kak je hitro na se hitila čerleno podkiklo, — reklega vu veliki naglosti već nije imela vreme — v jedni rubači je došla na lice mesto. Ali zato je jako dobro vun zgedala. Na jezinih lepe forme pojasu se lepo sim tam gibala čerlena suknja, a kak sneg bela rubača pak je ćutiti dala njezinu tankovito truplo. Ova fajna sneskica je jako fletno požuhkotila daku gospona komošara. Je, kak je lepa bila čela sneskica, ravno tak veselo se njoj je vtel jezik. Niti vezda neda svojemu paru, da bi se on grel pri diki, nego ga tira dimo. No ali za vezda se niti gospon komošar neda doli nego se podkuraži. Im ako su strahu već prijeli, ipak zeznaju, zbog kakvog zroka se za strahu oblekel i po gruntu staroga Šipoša plašil ljudi po varasu? No pak onda što je bil, i kam je naztala ona druga straha? Svetluče glave su do ruke dobile, pak da bi se bili osvedočili, da su to proste zkopane tikve, vu kojih je jeden komad sveče gorelo, su je odhitili, jer su ni bili znatiželjni nanje.

Lépa komošarica pak je skorom niti ni dala svomu mužu govoriti, razdrta se na njega, da kaj njega briga zato, da što kaj dela, pak tuliko straha je bilo! Svaki naj pred svojim pragom pomeče. Bolje bi bilo, ako bi i on vezda doma sedel pak nebi se po krčmi povlačil s ovim dobrim ftičekom!

Straha je tak valuvala, da on ovo celo stvar je zdober nakane činil. Ni samo njemu, nego i njegovomu otcu je dober priatelj bil stari Šipoš, i vezda, jer je gazda već stari, on vu obliki straha je pazil na družinu, da verni budeju svojemu gazdi. Nato pak, da kam je zginula druga straha, odgovoril je, da je samo jedna bila i samo komošaruvim su se oči bliskate od straha i jesu njega za dva gledale. Nekoji su to verovali. Stari Šipoš se još zahvalil na prama njemu izkazanoj opazki, i svoga mladoga suseda dobro nakanu je i na dalje prošil!

Samo naši dva vitezi nisu bili s odgovorom zadovoljni, samo su neveruvanu sklimali s glavom. Im oni bi prisegli nato, da su hve strade vidli.

Na to se moremo dospomenuti. I nazaj su si odškulali v krčmu. Zavezda ipak nisu tjam ta došli, ne, jer majster kovač je veliku stvar dal v svoji pijansćini v glavu komošarovu.

— Dragi kun, komošar! Kaj né, da smu mi dve straha vidli, kaj gud bude reklet Zlatarek Miko! Još se sečam nato, da

je ravno tak čerleno suknju imela, kak kuma komošarica. I hod je ravno takov bil, pak i visočal! Im pak su znam ni oni bili!?!?

— Nije samo jeden šekasti pes na svétu, pak jedna čerlena suknja, — odgovori komošar. — Ali zato dimo idem, popitam gde drži žena svoju suknju.

Ali ne da bi što mislil, da ja, ki sam ovu malu historiu zapisal, bi more biti sa tem gospu komošaricu kanil ogovoriti, nego i to je istina, da Zlatarek Miko je fajni mladič bil, čisto lahko bi s njega muž mogel biti, ali on nise kanil oženiti.

Nego i to je prava istina, da onoga odgovora, kojega je gospa komošarica dala svojemu mužu, j aga ne bi rad bil v žep pustiti. Borne ne, niti ga svojemu nepriatelju neželim.

Majczen Ferencz.

Nekaj za kratek čas.

Šaljivi officerski sluga.

Vu Šalburgskoj kasarni je jednoga oficera sluga zbog nekakvog zroka kaštiguvan bil na tri dneve odsudjeni. To kaštigu je zvršil a zatem pak je skočil. Saea več za nekoji mesec je došel nazaj vu Šalburg, ravno onda kada je njegov oficir na vez-

banju bil. Bez svake reči se je nastanil pri svojim negdašnjim gazdi i počel je piti pak pušiti fine cigare. Kaj nije mogel spuštiti je sobom odnesel, ali predi je siedečega lista ostavil svojemu negdašnjemu gazdi:

»Poštuvani gospon kapitan!

Dok su oni ne doma bili, sam vu redu držal hižu. Kak vidiju, dobro sam se počel vina i cigariah šampanjer je fini bil, jako lepo zružl i zri. Dobro vćiniju, ako opet prištelaju iz ove fajte. Bremske cigare se mi vidi, da su boljše od hamburzkih, ali to je poleg gustuša. Vezda pak idem vu rešt-

I zaisto se je sam javit išel i šest meseci novoga rešta je dobil.

Gubonn árak. — Ciena žitka.

1 m.-mazsa.	1 m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	18.00 —
Zab	Zob	13.00 —
Rozs	Hrz	14.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	14.20 —
kendermag	konopljeno seme	23.00 —
Árpa	Jecmen	13.60 —
Fehér bab uj	Grah beli	21.00 —
Sarga » »	» žuti	17.00 —
Vegyes » »	» zmešan	16.00 —
Lenmag	Len	16.00 —
Bükköny	Grahorka	16.00 —
Tökmag	Koščice	20.50 —

Hasnovito za povanje živinah!

Iz apoteke Luttенberžke (Lottmerk) već čez ljeta je moći dobiti izvrstne živinske praha za konje, krave i svinje. Toga praha vu obrok i hranu moramo zmešati. Živine budu vnogo zdraveše, tusteše i jakše od njega. Živina se i lahko prehladiju. Vu takovim slučaju $\frac{1}{2}$ ili $\frac{1}{4}$ pakleca praha zmešamo vu obrok. Cena ovih prahov je, gledeč na njihovu dobrotu jako fal, Pakleci imaju pol kile i jeden paklec za konje ili rog-tu marvu samo 60 fillerov košta. Jeden paklec za svinje samo 50 fillerov košta. Ako 4 paklece prištelate, onda je 20 fillerov treba deti koč za poštu. Moći je dobiti pri

SCHWARZ I. apotekararu i pri RABENSTEIN I. štacunararu vu 840 5—10 LUTTENBERGU.

Dunántúli Közművelődési Egyesület

SORSJEGYEI

1284 nyeremény értéke

60.000 kor.

857 1—8

1 főnyeremény 30.000 korona érték.

2 főnyeremény 10.000 korona érték.

1 drb. ára 1 kor.

11 drb. ára 10 kor.

Kuzás 1905. márczius hó 11-én.

Kapható mindenütt és a Cultur-egylet irodájában, Rökk Szilárd-u. 2.

Vidékre viszonteladók kerestetnek.

COGNAC DIGESTIV

LEGHIRESEBB GYÓGYCOGNAC,
CHERRY-BRANDY, QUARNERO-BRANDY,
VALODI JAMAICAI-RUM

Pfau és Társa

fiumei cognac-gyár világhírű különlegességeit ajánlják:

Mráz Testvérek, Csáktornya.

845 1—*

 ingyen és bérmentve

... AZ UJSÁG ...

minden előfizetője kivétel nélkül megkapja AZ UJSÁG
politikai napilap

nagy képes naptárát

AZ UJSÁG

husvétai ajándéka HERCZEG FERENCZ ALBUM lesz.

Állami, megyei, városi tisztviselők, lelkészek, tanárok, tanítók Az UJSÁG-ot kedvezményes-, havi
2 korona árban kapják.

Megrendelő cím: AZ UJSÁG kiadóhivatala, Budapest, Kerepesi-ut 54.

... AZ UJSÁG ...

előfizetési ára:

1 óra: 2.40

1/4 évre: 7.—

1/2 évre: 14.—

1 évre 28.—

**A „Műveltség könyvtára” első kötete,
(a technika vívmányairól)**

e hò elején megjelenik. Megrendelhető:

fischel
fülöp

Strausz Sándor könyvkereskedésében.

Ki szereti

a gyöngéd, tiszta arcot, a puha sima
arczbőrt és üde rózsás arczsínt?

Az ossza magát naponta a híres, orvosi-
lag jónak talált

**Bergmann-féle
LILIOMTEJSZAPPANNAL**

(Védjegy: 2 bányász.)

Bergmann & Co. Dresden és Teschen a/E.
gyárából.

Kapható Csáktornya **Stráhia Test-
vérek** fűszerkereskedésében.

Darabja 80 fillér.

821 10-30

Szélhajtó és fájdalomcsillapító hódanycsöppök

étvágygerjesztő és az emésztést elő-
mozdító házi szer.

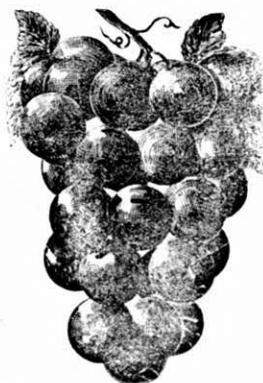
Egy üveg ára 1 korona.

2 üvegnél kevesebb (2 kor. 50 fill.
utánvét) postán nem küldetik. Kapható:

Bittner Gyula gyógyszerárában
Gloggnitz (Alsó-Ausztria.)

Legelőcsőbb és legjobb szőlőoltványok.

Kitűnő forradás!

Kitűnő forradás!

Kitűnő forradás!

Kitűnő forradás!

Riparia portalison Rizling, Furmint, Rakszőlő, Kövidinka,
Szlankamenka, Burgundi, Kadarka, Muskotájok, chasslák
851 3-5 stb. stb. fajokból.

RENARD JÁNOS-nál, Nagyősz (Torontálmegey).
Árjegyzék ingyen.

5160 tk.

1904.

Hirdetmény.

Drávavásárhely község telekkönyve birtokszabályozás következtében
átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre
az 1886. évi XXIX. és 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikkek
a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX.
t.-cz.-ben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönvi bejegyzések helyeshjtésével
kapcsolatosan fogatosított.

Ez azzal a felhívással tételük közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján,
ide értven e §-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ban és az 1891.
évi XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az
1889. évi XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja
alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján
történt törlesek érvénytelenségét kimutathatják e végből törleési keresetüket
hat hónap alatt vagyis 1905. évi július hó 5-ig bezárólag a telekkönyvi ható-
sághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő
eltelte után indított törleési kereset, annak a harmadik személynek — a ki
időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak
esetében — ide érve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ban
foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében
ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt,
vagyis 1905. évi július hó 5-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák
be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmon-
dásuk többé figyelembe vételre nem fog.

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett
intézkedések által, nemkülönbön azok, akik az 1. és 2-ik pontban körülírt
eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán
történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat, bármely irányban
sértve vélik — ide érve azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889.
évi XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják —
e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz
hat hónap alatt, vagyis 1905. évi július hó 5. napjáig bezárólag nyujtsák be,
mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után, az átalaki-
táskor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű
harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegy-
zéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilván-
könyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támad-
hatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak
eredeti okiratokat adnak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű
másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket póllólag benyujtanak, az eredetieket
a tkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornya, 1904. évi december hó 15-én.

Kollarits,
kir. albiró.

852 2-3

Védjegy: „Horgony”.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain Expelle

egy régiónek bizonyított házi szer, mely
már több mint 35 év óta legjobbként fájdalom-
csillapító szernek bizonyított küzvelője
és szűnő és megfűléseknel hádosások-
keppen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok
miatt bevasárláskor óvatosok legyünk és
csak olyan üveget fogadjunk el, amely a
„Horgony” védjeggyel és a Richter-
jegyzőssel ellátott dobozban van csomagolva.
Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és
2 korona és ugyiszólva minden közeg-
szertárban kapható. — Főváros: Török
József gyógyszerésznél, Budapest.

Richter gyógyszerárára
az „Arany oroszlánhoz”, Prágában,
Elisabethstrasse 5 neu

Mindennapi székfűtés.

BRAZAY KÁLMAN
SŐSBORSZESZ
KÉSZÍTMÉNYE.

NAGY ÜVEG ÁRA-2 KOR.

KIS ÜVEG ÁRA-1 KOR.

Használati utasítás
minden üveghoz
mellékelve van.

620 52-52
98-41 882

Sok ezer ember egészségét

logia megvédeni a legjobb, szabadalmazott

„Japan“ kloset-tűlés.

Minden árnyékűzökre alkalmazható.

Vizöblítés nélkül!
Teljesen szagtalan!
A legnagyobb tisztaság!
Nem fagyhat be!
Nem dugulhat be!
Léghuzatmentes!

Betegápolási céltok. Szobaklosettek.
Betegelő kecsik.

80 Képes árjegyzék kívánatra ingyen. 80
Guttmann L. kloset-gyár
BUDAPEST, IV., Városház-utca 2. szám.
(Kossuth Lajos utca sarkán.)

Nagyon tisztelt vendégeinknek

boldog új esztendő
kívánunk.

Gerstmann Lipót és fia
az „Otthon” kávéház tulajdonosai.

Meghívó.

A Csáktornyai tárházak-részvénytársaság 1905. év január hó 16-án délután 2 órákor saját helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívottnak. Aron részvényesek, kik azon megjelenni óhajtának, kötelesek részvényeiket a még nem esedékes szelvényekkel együtt a Csáktornyai tárházak-részvénytársaság pénztáránál letenni.

Csáktornya, 1904. december hó 31.

Az igazgatóság.

Tárgy:

Az alapszabályok módosítása.

Képes levelezőlapok

nagy választékban kaphatók

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)
könyv- és papirkereskedésében
Csáktornyan.

„Milleniumtelep” Nagyősz.

Legolcsóbb áraki

Legolcsóbb áraki

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki **ingyen** kéri a Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, amely szőlőiskola állami segéllyel és állami felügyelet alatt létesült.

829 9—20

Egy jó erkölcsű fiu

tanulónak

felvétetik

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

könyvnyomdájában

CSÁKTORNYÁN.

Fuchsol

méregmentes szer **rovar, patkány és egér** kiirtására. Csáktornyan kapható:

834 6—12

TODOR R. UTÓDÁNÁL ezégtul. Kraschovetz József,

PLOMBUS Co. New-York 104 E 106 Str.

PLOMBUS!

250000 hálairat egy év alatt.

Nincs többé fogfájás!
odvas fog!
bűzös száj!

Fenti betegségeknek előidézói kétségtelenül az odvas fogak. Ezen remek amerikai szer, ezen kínos és kellemetlen szenvedéseket

azonnal megszünteti!

„Plombus“-szal mindenki maga plombirozhatja

fájdalom nélkül és hihetetlen egyszerű módon

odvas fogait

„Plombus ne hiányozzék egy háznál sem, az egyszeri csekély kiadás százszoros kamatja: a nyugalom. A fogfájdalmakban szenvedőket tehát saját érdekében felhívjuk, hogy rendeljék meg ezen valóban remek háziszert, mely az amerikai élelmesség netovábbja!

Ara egy adagnak, mely 5—6 odvas fogra elegendő, használati utasítással **2 korona**. 2 kor. 10 fill. előzetes beküldése után bérmentve bárhová. Megrendelhető egyedül a Magyarországi képvisellettől, melynek czíme:

„Plombus”szétküldés. Pásztó, Heves-m.

PLOMBUS Co. New-York 104 E 106 Str.

PLOMBUS!

250000 zahvalnih listov čez jedno ljeto!

Něga više zubne boli!
šupljastih zubov!
s m r d e č a usta!

Zgornjim betegom su bezdvojno zrok šupljasti zubi. Ovo fino americko sredstvo ove nevugodne i bolestne nevolje

taki prepreči!

Sa Plombusom si svaki sam more plomběрати

bez svake bolesti i nevjerovatno jednostavnim načinom

šupljaste zube!

„Plombus” naj nefali niti pri jednoj hiži, malomu strošku je stokrat naplaćeni intereš: mir. One dakle, koji zubno bol imaju, pozovemo, da naj prištelaju, ovo fino sredstvo, koje su vu Ameriki znajšili.

Gena jednoj porciji, kaj je za 5—6 šupljastih zubov dosta, sa naputkom hasnuvanja **2 korona**. Ako se 2 K. 10 f. napre pošle, franco razpošiljano bude. Moći je prištelati jedino od magjarskog povereničtva kojemu je adres:

Razpošiljanje „Plombus” vu Pásztó Heves-m.

1971.

1904.

HIRDETMÉNY.

Perlak nagyközség előljárósága részéről, közhirre tétetik, hogy a község tulajdonát képező

nagyvendéglő s tartozékai

1905. évi január hó 16-ik napján délelőtt 9 órákor a községi ház tanácstermében 6 évre bérbe fog kiadatni.

A feltételek a jegyzői irodában, a hivatalos óra alatt megtekinthetők.

Perlakon, 1904. december hó 27-én.

Zala József
jegyző.

Glavina András
bíró.